

2. Czy wykładni art. 31 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 należy dokonywać w ten sposób, że uregulowania państwa członkowskiego lub regionu państwa członkowskiego, które zdecydowały się przyznawać płatności rolnikom na obszarach górskich i innych obszarach z ograniczeniami w rozumieniu art. 31 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013, muszą być sformułowane w taki sposób, że płatność musi zostać przyznana również na grunty, które zostały sklasyfikowane jako obszar górski lub inny obszar z ograniczeniami w rozumieniu art. 32 ust. 1 rozporządzenia nr 1305/2013 przez inne państwo członkowskie lub inny region tego samego państwa członkowskiego, które również zdecydowały się przyznawać płatności rolnikom na obszarach górskich i innych obszarach z ograniczeniami w rozumieniu art. 31 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013?
3. Czy wykładni art. 31 ust. 1 akapit pierwszy i art. 31 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 należy dokonywać w ten sposób, że bezpośrednio z tej normy wynika oparte na prawie Unii roszczenie rolnika o przyznanie płatności (dodatku wyrównawczego) co do zasady przez państwo członkowskie lub region państwa członkowskiego, jeżeli rolnik jest aktywny zawodowo i użytkuje grunty, które zostały sklasyfikowane przez państwo członkowskie lub region państwa członkowskiego jako obszar górski lub inny obszar z ograniczeniami w rozumieniu art. 32 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013, a odnośne państwo członkowskie lub jego region zdecydowały się przyznawać płatności (dodatki wyrównawcze) w rozumieniu art. 31 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 1305/2013?

W wypadku udzielenia na to pytanie odpowiedzi twierdzącej:

- a) Wobec kogo przysługuje oparte na prawie Unii roszczenie wynikające z art. 31 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013? Czy przysługuje ono zawsze wobec samego państwa członkowskiego, czy też wobec regionu [art. 2 ust. 1 akapit drugi lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1305/2013] państwa członkowskiego w każdym razie wtedy, kiedy region niezależnie od państwa członkowskiego zdecydował się przyznawać rolnikom dodatki wyrównawcze zgodnie z art. 31 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013?
- b) Czy roszczenie oparte na prawie Unii co do zasady wymaga, by rolnik spełniał inne wymogi – wykraczające poza te określone w art. 31 ust. 1 akapit pierwszy i art. 31 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 – które państwo członkowskie lub jego region przyznające dodatek wyrównawczy ustanowiły w ramach wdrożenia na poziomie krajowym?
4. W wypadku udzielenia na pytanie trzecie odpowiedzi przeczącej:

Czy wykładni art. 31 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 należy wykonywać w ten sposób, że uregulowania państwa członkowskiego lub któregoś z jego regionów, które określają warunki przyznawania płatności (dodatku wyrównawczego) w rozumieniu art. 31 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 1305/2013, muszą mieć charakter prawny, który skutkuje tym, że rolnikom przysługuje roszczenie o przyznanie płatności (dodatku wyrównawczego), jeżeli spełniają warunki otrzymania płatności ustanowione przez dane państwo członkowskie lub jego regiony, niezależnie od rzeczywistej praktyki państwa członkowskiego lub jego regionu w zakresie wsparcia?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 (Dz.U. 2013, L 347, s. 487).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny (Polska) w dniu 18 kwietnia 2023 r. – P. sp. z o.o. przeciwko Dyrektorowi Izby Administracji Skarbowej w Warszawie

(Sprawa C-241/23, Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Warszawie)

(2023/C 252/30)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Naczelny Sąd Administracyjny

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: P. sp. z o.o.

Strona pozwana: Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Warszawie

Pytanie prejudycjalne

Czy przez zapłatę otrzymaną lub którą dostawca otrzyma w zamian za dostawę towarów, o której mowa w art. 73 dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁽¹⁾ należy rozumieć wartość nominalną obejmowanych akcji, czy wartość emisyjną, jeżeli strony określiły, że zapłatę stanowić będzie wartość emisyjna akcji?

(¹) Dz. U. 2006, L 347 s.1

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy)
w dniu 18 kwietnia 2023 r. – Tecno*37/Ministero dello Sviluppo Economico, Camera di Commercio
Industria Artigianato e Agricoltura di Bologna**

(Sprawa C-242/23, Tecno*37)

(2023/C 252/31)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący odwołanie: Tecno*37

Druga strona postępowania: Ministero dello Sviluppo Economico, Camera di Commercio Industria Artigianato e Agricoltura di Bologna

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 5 ust. 3 legge (ustawy) 39/1989 w brzmieniu zmienionym po przeprowadzeniu postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego nr 2018/2175 należy obecnie uznać za w pełni zgodny z prawem [Unii], w szczególności ze względu na to, że samo postępowanie w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego zostało zakończone?
- 2) Czy zasady i cele art. 59 ust. 3 dyrektywy 2005/36/WE⁽¹⁾ (zmienionej dyrektywą 2013/55/UE⁽²⁾), a także art. 25 ust. 1 dyrektywy 2006/123/WE⁽³⁾ i ogólniej art. 49 TFUE stoją na przeszkodzie uregulowaniu takiemu jak uregulowanie włoskie zawarte w art. 5 ust. 3 legge (ustawy) 39/1989, który przewiduje w sposób prewencyjny i ogólny zakaz łączenia działalności w zakresie pośrednictwa w obrocie nieruchomościami z działalnością w zakresie zarządzania wspólnotą mieszkaniową w oparciu o przesłankę samego wykonywania tych dwóch rodzajów działalności w sposób łączny, a zatem bez konieczności przeprowadzania przez Camere di Commercio (izby handlowe) jakiegokolwiek następczej kontroli dotyczącej konkretnie przedmiotu wykonywanego pośrednictwa, przy czym nie jest to uzasadnione konkretnie wskazanym i wykazanim „nadrzędnym względem interesu ogólnego” lub w każdym razie bez wykazania proporcjonalności przewidzianego ogólnego zakazu łączenia działalności w stosunku do zamierzonego celu?
- 3) Czy pośrednik w obrocie nieruchomościami może w każdym razie wykonywać również działalność zarządcy wspólnoty mieszkaniowej, jeżeli nie zamierza sprzedać/nabyć budynku, którym zarządza, gdyż w takim przypadku wystąpiłby konflikt interesów?

(¹) Dyrektywa 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (Dz.U. 2005, L 255, s. 22).

(²) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/55/UE z dnia 20 listopada 2013 r. zmieniająca dyrektywę 2005/36/WE w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych i rozporządzenie (UE) nr 1024/2012 w sprawie współpracy administracyjnej za pośrednictwem systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym („rozporządzenie w sprawie IMI”) (Dz.U. 2013, L 354, s. 132).

(³) Dyrektywa 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotycząca usług na rynku wewnętrznym (Dz.U. 2006, L 376, s. 36).